

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretulu abonamentului:	Pretulu insertiunilor:	Correspondintiele sè se adreseze la Redactiunea dela
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	„BISERIC'A si SCÓL'A“
„ „ „ „ „ jum. ann 2 „ 50 „		Èr banii de prenumeratiune la
Pentru Romani'a si strainetate pe an 14 franci		TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.
„ „ „ „ „ j. a. 7 franci		

Necazuri din satele nóstre.

In lume sunt timpuri bune, si sunt timpuri, cari se numescu grele.

Ori ce timpuri vinu, si voru veni preste lume si tiéra, omulu trebuie se traiésca in ele, si se ingrijésca, se inainteze spre tient'a, ce o urmaresce prin viétia.

Cand timpurile sunt bune, omulu mai face, si mai lasa din detorintiele sale; dar ori ce face, ori ce drege, lucrurile-i mergu bine, si nimicu nu i sta in cale in mersulu seu spre inaintare.

Timpurile bune in viétia ómeniloru si a popóreloru sunt tocma cá si anii buni in viétia plantelor. Cand anulu este bunu, seau precum se esprima tieranulu nostru, „cand vrea Ddieu,“ se face gráulu si cucuruzulu si unde nu l'ai semebatu.

Precum ne spune tieranulu vorbindu de semanaturile sale, tocma asia se are lucru si in viétia preste totu. Cand este bine in lume si in tiéra, si daca mai smintesci câte un'a, câte dóue, nu se cunósce, pentrucá te ajuta impregiurárele, si ajutoriulu loru acopere o parte insemnata din smintele, seau usiurinti'a nóstra.

Cand se schimba inse situatiunea, si cand vremurile din bune se facu rele, atunci nu mai merge lucrulu cu traiulu, pre carele lu-traiamu mai nainte.

„Ce a fost verde, s'a uscatu, ce a fost dulce, s'a mancatu,“ si omulu, ca se-o póta duce, trebuie sè-se schimbe si elu. Altfeliu nu merge.

In atari timpuri, este éراسi tocma cá in anii rei. Daca vrei se ai hasna de pamentu, trebuie se cauti, cá bine se-lu lucrú, bine se-lu grijesci, cá altcum nu numai, ca n'ai nici unu folosu de elu; dar se scii, ca te duce la sapa de lemn.

* * *

Nóue, celoru cari traimu astadi, ni-a fost dáta, se traimu in nesece timpuri fórté grele. In

astfelu de impregiurári este pré naturalu, ca multa seriositate, multa chibsuiéla si ingrijire se cere dela fiacare din noi, daca voimu; ca atât cá singurateci, cât si cá biserica si cá poporu se mergemu inainte, si se infruntámu cu taria multele pedeci, preste cari dámu la fiacare pasu, ce voimu a-lu face pre tóte terenele.

Nu se póte negá, sunt intre noi multi ómeni, cari intielegu acésta aspra porunca a timpului. Sunt ómeni, cari asudandu di si nópte, sciu se infrunte tóte pedecile si tóte necazurile, si lucrurile loru le succedu. Si nici ca s'ar poté intemplá altcum, pentruca daca procede cinev'a in tóte ale sale cu bune intentiuni, si aceste bune intentiuni sunt spriginite in esecutarea loru de zelulu necesariu, atunci pre omu lu-insotiesce, si trebuie se-lu insotiésca in totu loculu succesulu. Se gasescu apoi pre de alta parte intre noi ómeni, despre cari nu scii, ce se dici: nu sunt destulu de verstnici, seau dóra n'au semtitu inca destulu necazu si amarafiune, de-i vedi in tóte ale loru manecandu cu atât'a usiurintia, si inglodandu-se atât pre ei, cât si causele publice, càror'a servescu, in cele mai mari incurcaturi.

La noi se intempla, ca in multe locuri ne mergu lucrurile, precum se dice „ca la nimenea.“ Sta omulu adesea, de se mira, cand vede cele ce se petrecu in multe comune de ale nóstre.

Sunt la noi in eparchia comune, cari mergu bine, cari inaintéza, sunt altele inse in cari pareca s'au incuibatu necazurile pentru totdeún'a.

A vorbí de aceste necazuri este unu lucru greu si nemultiemitoriu; dar omulu n'are ce le face, trebuie se-le releveze in speranti'a, ca in acésta forma, si pre acésta cale va poté contribuí la indreptarea loru.

* * *

Vestitulú scrietoriu francezu Michelet dice in prefaci'a unei càrti: „Cand nu poti vorbí cu

Berenger si cu Lamartine, se vorbesci cu unu omu din poporu; nimicu nu poti invetiá dela ceialalti.“

Tienend contu de vorbele acestui barbatu mare, vomu incepe a tractá materi'a, ce ne am propusu, cu ceeace ne dicea mai deunadi unu tieranu d'ai nóstri. Elu venise la orasiu in alte afaceri ale sale, si precum este romanulu vorba-retiu, cand afla omu, carele se-lu asculte cu bunavointia, si catra carele se-si póta versá foculu dela inima, ne dise urmatórele: „La noi in satu este mare potca domnule. S'a intemplatu, ce s'a intemplatu mai deunadi intre preoti si invetiatori si d'atunci, ferésca Ddieu si pre dusmani s'a incinsu unu focu in totu satulu, carele, se pare, ca nu se va potolh curend, seau dóra nici odata.“

Nimenea n'ar poté caracterisá mai bine isvorulu tuturororu necazuriloru din multe sate ale nóstre, decât cum o face acést'a tieranulu, de carele vorbimu, prin cuvintele sale, rostite cu o mare durere de inima.

Precum se scie, biseric'a a instituitu, si institue in fiacare comuna unulu, seau mai multi preoti, si unulu seau mai multi invetiatori. Acesti ómeni sunt pusi in satu ca si functiunarii bisericeii si ai scólei, si cá toti functiunarii au si ei detorinti'a de a fi in servitiulu poporului.

Afara de densii mai sunt prin comune si alti ómeni inteligenti. Asia mai este unu notariu, mai este ici colea câie unu comerciantu, câte unu arendatoriu, seau altu economu mai de frunte. Fiacare dintre densii si-sre positiunea si afacerile sale. Omulu inse este omu, si nu póte se totu lucre; ci mai are trebuintia si de distractiune. Inteligentii din sate fiend putieni sunt avisati unii la altii, si astfelu se intempla, ca ei de multe ori traiescu in intime legaturi, unii cu altii, ca si cand aru fi o singura familia. Traind ei in o astfelu de intimitate au multa ocaziune d'a se cunósce bine unii pre altii, si cunoscendu-se, scie fiacare pãrtile bune si slabitiunile ce-luialaltu.

Pana cand traiescu bine unii cu altii, ómenii inteligenti dela sate se spriginescu, si ajuto-réza imprumutatu, si tóte lucrurile mergu bine in satu.

Asia se vede inse, ca este facutu omulu, ca unde este dragoste pré mare intre ómeni, se fia aprópe si ocaziunea de nentielegere si de cërta. Ómenii se cërta, si se impaca unii cu altii, acést'a este lucru omenescu, si ii-privesce numai pre densii.

Din nefericire inse lucrurile nu se petrecu, si nu remanu numai intre patru pareti; ci cand se intempla prin sate astfelu de nentielegeri, de regula sufere poporulu si preste totu causele comune, causele publice. Astfelu asupra loru an

cuventu forurile superióre, cari sunt chiamate a-í controlá, si mai are cuventu si societatea, din carea facu densii parte.

* * *

Foculu mare se aprinde de regula dintr'o scanteia mica, si daca nu ti-a succesu, se-lu stengi, pana cand erá micu, se scii, ca-ti arde tóta cas'a, si se latiesce si mai departe.

Din lucruri mici se incepu de regula si nentielegerile, ce din nefericire graséza intre inteligentii din unele comune ale nóstre.

Este afara de tóta indoiéla, ca intre ómenii, cari au afacerii unii cu altii, ba chiar si intre cei mai buni amici obvinu divergintie de pareri si de principii; dar ómenii cugeta, si se lumineza, si daca toti au in vedere numai scopulu, carele le este, si trebue se-le fia la toti la inima, atunci incéta aceste divergintie de sene. Daca lipsesce inse bunavointi'a facia de cauza, atunci divergintiele, ce se nascu in causele publice — se transplanta in viéti'a privata familiara si in societate, si se nasce unu feliu de revolutiune interna, carea, pana cand susta, impedece orice desvoltare mai insemnata. O astfelu de stare de lucruri este unu reu mare, si noi romanii avem se gustámu multu si din amaratiunea lui.

Lasandu a vorbi cu alta ocaziune despre acestu reu, constatámu de asta data ca prin comune foculu se aprinde de regula din lucruri mici, din cestiuni neinsemnate, si mai antaiu se nasce din ele nentielegere si ura personala, ér dup'aceea se transplantéza si in afacerile vietii publice.

Se intempla adeca intre preoti, seau intre invetiatori, seau intre preotu si invetiatoriulu din comuna o mica nentielegere in afaceri cu totulu nensemdate, apartienetórie la viéti'a loru privata; si daca nu este nimenea, carele se-le arete, ca ei se cërta, si dusimanescu pentru lucruri, pre cari alti ómeni nici nu le-aru bagá in seama, seau daca nici unulu dintre densii nu vede, ca intre ei pre buna cale nici nu esista meru de cërta, seau nentielegere, si ca positiunea loru nu le permite a-se ocupá de astfelu de lucruri, se ducu inainte pre calea inceputa, si parte mare din activitatea loru de aci inainte consta intru a-si cautá unulu altui'a slabitiunile, si apoi a-le relevá si spune in cercuri totu mai mari.

Se-ntielege de sene, ca o astfelu de stare nu remane indiferenta pentru comuna, pentru biseric'a si pentru scóla. Ómenii sunt ómeni, si daca se intempla odata, cá se aiba intre densii nentielegeri personali, raru este casulu, cá se aiba atát'a abnegatiune, si se lucre in causele comune, dupa cum pretinde positiunea loru, si astfelu se faca, se nu se semta, ca intre densii

esista divergintie; ci acestea se-le lase, se remana acasa, cand sunt chiamati a-se pronuncia in cause comune.

Unu pecatu comis u odata din nefericire adesea conduce pre omu in altulu.

Asia se intempla si cu divergintiele functionariloru din comune. Fiacare dintr'ensii si are unu cercu de omeni ai sei. Pre acesti'a ii-informéza, ca parintele, seau domnulu cutare este asia, si asia, nu si implinesce detorintiele, nu vede de oficiu, a facutu mari faradelegi, incât ar fi bine, ca se scape satulu de elu. Resultatulu astorfeliu de uneltiri este, ca oménii seau incepu a rîde, si a nu mai dá nimicu pre domnii loru, seau in cele mai multe casuri a face instantii pre la protopopi si consistoriu, contra pretiloru si investiatoriloru, si pre la pretura si comitatu contra notariloru si antistiloru.

Tieranulu romanu, cand vrea se blesteme reu pre cinev'a, i-dice: ca „se-lu manance usile domniloru.“ Elu tiene adeca de mare rusine a avé tot acum, acum, pentru tôte lucrurile nensemnate judecâti si umblete pre la usile domniloru, si bine rationéza cand gandulu lui i-spune, ca cine umbla dupa instantii cu seama si fara seama, nu pôte s'o sferisiesca bine. A observatu adeca, ca cine umbla pre o astfeliu de cale, si-neglige afacerile de acasa, ér acésta negligintia lu-scôte din mersulu seu celu naturalu, si-lu face se pérda astadi un'a, mane alt'a, si multe perderi agramadite, scie tóta lumea, unde conducu pre omu.

De aceea credinti'a nóstra, basata pre observari facute in decursu de mai multi ani este, ca nu pôte fi cinev'a mai mare dusimanu alu poporului si bisericeii nóstre, decât acel'a, care invézia pre omeni se fia instantieri.

Dupa instantie si aretari, urméza de regula cercetare. Daca esista noroculu, cá o astfeliu de cercetare se fia incredintiata in mani bune, atunci foculu se potolesce in germine, ér daca nu, se alimentéza mai departe si oménii din satu, cari mai nainte si-vedeau in pace de afacerile loru, devinu unii altor'a dusimani nempacati. Se incepe intre densii unu feliu de resboiu atât de infocatu, incât forurile administrative au trebuintia de multu lucru, pana se faca dreptate, si se restabilésc liniscea si pacea.

* * *

Am mai avé multe de enumeratu in acésta materia, dar se ne oprimu de asta data aici, si se-ne facemu reflesiunile nóstre.

Cand vrea se zidésca cinev'a o casa buna, este neaperatu de lipsa se ingrijésca mai antaiu de fundamentu. Fundamentulu in organismulu bisericeii lu-forméza parochi'a. Omenii, chiamati a

validita, si a face, ca se tréca in viétia principiele evangheliei sunt functionarii din parochia. Si-pôte inse cinev'a usioru inchipuf, ca ce rezultate obtienu acesti functionari in comunele, in cari oménii nostri se gasescu in starea si conditiunile, de cari am vorbitu mai sus.

Reu si potca pentru densii, si mai mare potca pentru poporulu carele ii-platesce, si remanandu lucrurile astfeliu resultatulu nu pôte fi altulu, decât o destramare si o destrabalare generala, cu atât mai vertos, cu cât reulu, de carele vorbimu, cá si tôte relele din lume este lipitosu si epidemicu.

Ei bine, acésta stare de lucruri, in carea in mare parte se relevéza pecate vechi, ereditate din timpulu de trista aducere aminte, de cand altii ne stapeneau biserice'a — nu mai pôte remané multa vreme astfeliu. Ea trebuie indreptata cu o óra mai nainte.

Dar cine se-o indrepteze?

Ni-se va respunde fara indoiéla, ca administratiunea bisericeasca si organele ei. Este pré a-deveratu, ca organele administratiunei au unu rol fuérte mare in acésta privintia, si pre cât am observatu noi, bunavointi'a nu lipsesce. Necazulu este inse, ca administratiunea bisericeasca, cá si tôte administratiunile din lume indreptéza, ce pôte, ce vede, si pana unde ajunge. In internulu oméniloru nu pôte petrunde nimenea, si omulu, care alimentéza cu intentiune relele, acel'a inainte de a comite reulu, a facutu multu studiu si asupra modului, cum se-lu acopere, si se-lu tainuiesca. Astfeliu se intempla, ca functionari, ingreuiati cu multe si grele pecate remanu adesea nealterati si nedescoperiti. Acésta impregiurare ii-face si mai indrasneti, si asia o ducu adesea pana la extremitate, cand apoi vine o mana mai puternica, de cum este a unei administratiuni, compuse din omeni, o mana tare, pre carea nu o pôte insielá nimenea, si face ea dreptate asupra acelor'a, cari o merita.

Este amaru si greu de trecutu pacharulu acestei dreptati. De aceea nu trebuie se lasamu lucrurile, ca se ajunga pana in acestu stadiu; ci pentru indreptarea reului se ceremu ajutorulu unui alu doilea factoru mai puternicu, decât organele administratiunei, carele este societatea nóstra, seau noi toti.

Se inlesnimu deci administratiunei acésta grea chiamare, si se cautamu cu totii modulu, prin carele se potemu face, ca relele se-se impuatieneze, si se inceteze pentru totdeun'a dintre noi.

(Va urmá).

Omulu crestinu.

(Continuare.)

II. Pecatulul celor dantai ómenii.

Nobila si fericitória e destinațiunea omului. Marétiá e chiamarea si demnitatea lui. Dar pucini sunt, cari se apropia catra scopulu destinatu dela Ddieu, căci pucini crestini corespundu chiamarei loru sante: „*Multi sunt chiamati dar pucini alesi.*“ (Mat. 22—14). Ce e aceea ce ne-au indepartatu pre noi dela ajungerea acestui scopu? Ce e că tóta faptur'a lauda si prémariesce pre creatorulu seu, inse ómenii, — mai multu — crestinii i-la injura si despretiuescu? Pecatulul e acel'a, ce face a-ne indepartá dela Dumnedieu: „*Scii, si vedi cât e de reu si amar, căci ai lasatu pre Domnul si Dumnedieulu teu.*“ (Eremita 2, 19.). Da, pecatulul in esenti'a lui e periculosu, dar amare sunt urmarile lui, acést'a ne arata pecatulul stramosiescu si urmarile lui. Presupunu, că si cum a-si vedé stramosii nostri in paradisu inainte de caderea loru in pecatu; placutu aspectu; fati'a loru erá oglind'a santieniei si a nevinovatiei; statur'a loru impune demnitate si marire, tóta esistenti'a loru espirá fericitie si bucuria. Vedu dupa aceea pe acesti nefericiti, cum se apropia catra lemnulu cunoscintiei binelui si alu reului, i-si intindu manile la rodulu lui, mananca — si pecatuescu. O ce stramutare repentina dupa comiterea pecatulului. Vedu cum i cuprinde fric'a si spaim'a, cum se ascundu in temerea loru, cum voescu a-si ascunde golatatea trupului loru, — audu apropiandu-se judecatoriulu dreptu si in cuvinte serióse i trage la respundere, audu cum le dicta judecat'a pentru neascultare, — audu, ca totusi li se usióra pedéps'a prin fagaduirea Mantuitorului, inse indata sunt scosi din paradisu, si pacatosii plangandu esu din paradisu, si se muta in lumea plangeriloru si necasriloru, mustrati de pecatulul loru pana la mórte.

Ddieule, parintele luminei! Vêrsa asupr'a mea lumin'a dreptátii, ca se potu cunósce reutatea pecatulului, strapunge trupulu meu cu temerea judecátii tale care s'a executatu asupr'a primiloru ómeni, ca cunoscendu-mi pecatele mele se-mi ceru ertarea loru.

Domnulu ne-au creatu pre noi, nu noi singuri. Omulu nu e de sine, elu e creatura, prin urmare depinde dela creatorulu seu. Acést'a aternare dela Dumnedieu omulu o póte negá, inse nici candu a o sterge si nimici. In tóta viéti'a omulu este sub puterea lui Ddieu, si ori cum se va nisui, ca se fie independentu, nu se póte mantui de tóte legaturile. E adeveru, că omulu e liberu, inse acést'a nu e independintia ci numai posibilitate ca singuru se faca deosebire intre bine si reu, viétia si mórte, Ddieu si satana. Déca omulu i-si alege pre Ddieu si binele, atunci e cuprinsu de legaturile cele sante ale iubirei si supunerii. Aceste legaturi au existata intre Ddieu si omu inainte de caderea acestui'a in pecatu, si cât de liberi au fostu densii; Ddieu si dupa ce i-au creatu au remasu aprópe de densii, i-au infrumsetiatu cu dreptate si santienia. Precum parintele privesce cu bucuria la copii sei, si la vederea loru se bucura; asia au iubit Ddieu pre ómenii dantai, au petrecute in societatea loru in paradisu, li-a facutu cunoscute bunatatile ceriului si ale pamentului, si i-au imbracatu cu tóta puterea pamentésca, care decoréza pre omu ca pre unu rege, inaintea carui'a, — déca asculta de Ddieu — tóte se apléca, natur'a tace la admoniarea lui, iadulu se spaimentéza, angerii i stau

la dispositiune. O ce servitute marétiá, care incoronéza pre omu cu astfelu de domnia.

Inse ómenii cu acésta servitute fericitia nu au fost indestulati; pentru aceea au caditu in servitutea pecatulului. In mijloculu paradiselui au fost saditu pomulu vietiei, producendu omului pómele nemuririi; langa densulu erá pomulu cunoscintiei binelui si alu reului, cu pómele mórtei. Asupra acestui pomu stá umbr'a angerului intunerecului, ca pre ómenii nestricati se-i insiele in mregea s'a; pana acum ei au fostu liberi, pentru că sunt fiu lui Ddieu, cari nu cunosc alta legatura, decátu a iubirei; si de aceste legaturi voescu satan'a a-i despoia, ca se-i póta legá cu lantiurile intunerecului. „De ce nu mancati din pómele acestui pomu? intréba sierpele pre Ev'a. „Din toti pomii raiului ne este iertatu a mancă, ér din acest'a ne-a opritu Ddieu.“ „O creatiuni servile se nu ve fie vóue iertatu a mancă ce voiti? Déca voi veti mancă din pomulu acest'a, vi se vor deschide ochii, si voi veti fi liberi chiar cá si Ddieu.“ Insielati de cuvintele satanei primii ómeni, mananca póme din pomulu opritu si pecatuescu. Li se deschidu ochii, inse ce vedu? Vedu ceriulu seninu intunecandu-se, paradisulu imbraca haina de jele; vedu sierpele, care mai nainte in ascunsu se apropia de densii, cum acum in fala i-si ridica capulu; vedu cum darulu lui Ddieu se departéza dela densii, aprindiendu-se in densii foculu poftéi; audu blastemulu judecatoriului: „Afara din paradisu, gradin'a desfatarei, in lumea desiérta, unde crescu spini; acolo cu sudórea feciei vóstre ve veti castigá pana de tóte dilele, pana ce trupulu vostru se va întorce in pamentu, din carele e creatu.“

Éta Adam deveni ca unulu dintre noi, deveni liberu ca Ddieu, căci au rumptu legaturile sante, cari l'au facutu dependentu. Inse daca densulu e liberu, de ce se ascunde in paradisu dinaintea fetiei lui Ddieu? de ce se teme de cuvintele Lui? de ce fuge din gradin'a desfatarei? de ce lucra pamentulu cu sudórea fetiei, carele in locu de rodulu poftitu produce spini? de ce mananca in locu de póme lacremi? tóte aceste suferintie amare, cari tienu pana la mórte — arata — ca omulu au devenitu in servitute si sclavia: „*Adeveru, a adeveru dicu vóue, toti cari comitu peccatu, servescu pecatululu*“ (Ioan, 8,34).

Ce sclavia rusinósa! Omulu nevoindu a depinde dela Ddieu, creatorulu seu, se supune regelui intunerecului, carele e o fiintia decazuta. Cand elu respinge iubirea si dragostea lui Ddieu se preda invidiei si resbunarei Satanei. Cand hain'a nevinovatiei si mantuirei, cu carea l'a imbracatu Stulu Duchu o lapada, i se da hain'a desperata a pecatulului, cu carea ilu acopere sufletulu iadului. Viéti'a omenésca dela inceputu pana la mórte e supusa tuturoru releloru si necazariloru. Si de unde 'si iéu inceputulu aceste rele? Dela caderea omului in pecatu; căci acést'a supune mortii nu numai trupulu ci si sufletulu, si nu numai a stremosiloru nostri, ci si a acelor'a cari s'au nascutu dela densii, pentru ca prin trensii tóti au pecatuitu. De demulta filosofi se nisuiu ca se defineze inceputulu reului, căci nu presupunéu că Ddieu, carele este iubirea se fie creatu reulu. Cuvintele lui Ddieu ne esplica secretulu, dice S. Scriptura: „*Ddieu nu au creatu mórtea, nici nu se bucura la perirea celoru vii, ci prin pecatu au venit mórtea si tóta suferinti'a in lume*“ (Rom. 5—12). Acést'a suferintia ca atáta au fost mai mare, cu cât mai tare se latiau urmarile pecatulului intre ómeni. O ce póma rea au trebuitu se véda stramosii nostri, cand Cain au omo-

ritu pre fratele seu Avelu, ér fi lui Cainu sau facutu cei mai desmoralisati, furi si talhari. Déca apoi cugetá la venitoriu, câte pecate se voru mai face pana la judecat'a din urma, câti urmatori voru fi aruncati in foculu iadului; cu jele au trebuitu se deplanga acelu pecatu, care dela inceputu i-a datu privilegiu la implinirea atátoru fapte rele.

Asia e de reu pecatulu, carele produce mórte vecinica, ca si cum o vedem asupra angeriloru resculati in contr'a lui Ddiu. Intru adeveru Ddiu, carele scie desiértatiunea vietiei nóstre, nu esecuta indata judecat'a s'a cea asupra, dupa comiterea pecatului, ci da timpu omului, ca sè se pocáesca, — timpu lungu ca sè se aradice de unde au cadutu si se-si póta mantui sufletulu: „*Precum ve voi gasi, asia veti fi judecati*“. Ore e de creditu, ca omulu indata ce comite pecatulu, e chematu de Ddiu inaintea scaunului de judecata? Recunóscemu cu bucuria ca Ddiu câte odata o face cu ori-cine; pentrucá nu e indatoratu, ca prin minune se iudeparteze mórtea carea are se urmeze cursulu naturalu. Acést'a e adeveratu, inse e necuprinsu, cum póte omulu trai liniscitu si mai de parte in pecate, cum de amana pocainti'a, cand in totu momentulu e espusu osendei vecinice. Unu teneru in Rom'a, carele traiá in relatiuni imorale, deodata s'a decisu a-se iudreptá si pune capetu vietiei sale desmerdate, — prin pocaintia; deci luând unu papiru au insemnatu pe elu tóte acele fapte, câte avea se le marturisésca preotului, cu carele se intielesese asupra locului si timpului, unde va sè se intemple marturisirea. La diu'a hotarita pacatosulu au plecatu la drum, voindu inse a-si alegé calea cea mai scurta, au aflatu tocmai aceea, carea mergea pre langa feréstr'a amorezei sale; i se parea ca o radia Ddieésca i spune ca se-si aléga alta cale, si se incunjure acestu locu alu pecatului. Totusi cugeta intru sine ce-mi póte stricá daca voi merge pe langa dens'a? Cu pasi repedi voi merge si nici o privire nu voi aruncá asupra locului pecatosu. Dar tocmai cand trecia pre langa casa, amores'a observandu-lu, l'a poftitu se intre in casa; dar elu i-a respunsu cá merge la biserica, si nu are timpu; ea inse l'a poftitu numai pe unu momentu. Ce-mi strica cugeta intru sine pecatosulu, nu voi siedé multu, ci mi-voi luá remasá bunu admoniandu-o spre pocaintia. Si o lume desiérta, elu intra in casa si continuá a-si petrece cu dens'a, dar in decursulu petrecerii ca si lovitu de fulgeru móre, si mai tardiu i-s'a gasitu in haina papirulu, pe carele au fost insemnatu marturisirea s'a. O judecata necuprinsa alui Ddiu! De aceea fórté intielépta invetiatura au datu unu egipténu discipulului seu, carele tare se teme de caderea in pecatu: Fiule! daca ai cadutu, te radica indata, daca érași ai cadutu, de nou te radica; totu asia fá de câte ori vei cadé; inse cugeta ca venindu Dlu, aflate-va standu sau cadutu.

O Ddieule! strigu cu Adam celu cadutu, am auditu conventulu teu, si m'am temutu; golu sum; am pecatuitu nu odata ci mai de multe ori am cadutu intrensulu; nu odata ci mai de multe ori am meritatu se fiu osenditu. Uade se fugu din naintea ta, unde se me ascundu din naintea fetiei tale? Voi rane sante ale Mantuitorului meu, ascundeti-mi golatatea trupului meu. O mnelu nevinovatu, carele radici pecatulu lunei, Tu-mi esci speranti'a; imbratisiezu crucea ta; cu lacrimi udu piciórele tale, recunoscú nemultemirea si pecatele mele; ti-promitu cá de acum inainte voiú pasi pe calea adeverului; Isu-

se celu restingnitu, imbraca-me cu temerea Dlui, cu iubire si constantia. Nu incetu cu pocainti'a, pana ce nu me vei binecuventá; nu me departu de tine temerea pana nu-mi dici: „*Crede fiule! iértati se tie pecatele*“ (Mat. 92).

(Va urmá).

Vasilii Olariu,
preota.

D i v e r s e .

* Pré Santi'a Sa, parintele Episcopu alu Caransebesului Ioanu Popasu a calatoritu Mercuri'a trecuta la Sibiu spre a luá parte la siedintiele consistoriului metropolitanu. Totu spre acestu scopu a calatoritu la Sibiu si Pré Santi'a Sa, parintele Episcopu alu Aradului Ioanu Metiann Joi'a trecuta cu trenulu dela 4 óre dupa amédi.

* Preotimea gr. or. din tractulu Timisiorii, precum cetimu in „Luminatoriulu“ s'a intrunita Joi in 27 Septemvre cal. vechiu anulu curentu in o conferintia sub conducerea parintelui protopresviteru Meletiu Dreghiciu, si a decisu in principiu infientierea unei reuniuni preotiesci. Spre scopulu acest'a au alesu si o comisiune, carea se elaboreze unu proiectu de statute.

* La scól'a confessionalu romana din Vasieau-Baresti s'a alesu de invetiatoriu definitivu fostulu invetiatoriu suplentu Vasilii Sal'a. Alegerea, a decursu in cea mai frumósá ordine. Poporulu a fost fórté insufletitu pentru numitulu invetiatoriu, dedrece, precum ni-se scrie, densulu in timpulu, cât a functionatu, cá suplentu a desvoltatu multa diligentia si zelu in oficiu, ér in portarea sa afara de scóla a avutu o tiena demna, pentru care poporulu s'a grabitu a-lu remunerá cu alegerea definitiva.

* O corespondentia. Sept. trecuta am primitu o corespondentia subscrisa de 2 tierani din o comuna din tract. Timis., in carea densii se plangu asupra tientei unui'a dintre preotii lorú cu privire la deplinirea statiunei invetiatoresci de acolo. Stilulu, in carele este scrisa respectiv'a corespondentia, nu ne permite a-o publicá, de asemenea nu-o putem publicá nici din motivulu, ca cunoscend impregiurárele din respectiv'a comuna, si cunoscend si scrisórea, carea nu este a acelu tierani, ci a unui omu inteligentu din aceea comuna, ne-am convinsu, ca prin cererea de a-o publicá, se intentionéza numai o resbunare personala, la carea noi nu putem degradá colónele acestei foi, din carea prin programa sunt eschise polemiele cu caracteru personalu.

† Necrologu. Mari'a Popovicu n. Sierbanu, in numele seu, a filorú sei Iustinu si soti'a acestui'a Axeni'a Stancovicu, Stefani'a si sociulu acestui'a Florianu Popovicu, Alesandr'a si sociulu acestei'a Ioanu Besanu, Emili'a si sociulu acestei'a Ioanu Petrutiu, Rosali'a, Silviu, Aureliu si Mari'a, asia si a nepotiloru si numerosiloru consangeni, cu inima franta de durere si intristare anuncia, cumca iubitul si neuitatulu sociu, respective tata, sócru si consangenu Simeonu Popovicu parochu gr. or. in Bichislu, si asesoru scaunulu in protop. Chisineului, in anulu 67 alu vietii si 45 alu casatoriei ferice si alu preotiei dupa suferintie scurte si-a datu nobilulu sufletu in manile Creatorului la 2/14 Oct. a. c. Remasitiiele pamentesci ale defunctului se vor

astrucá la 4/16 Octomvre deminétia la 10 óre in cemiteriulu gr. or. din locu. Fie-i tierîn'a usióra si memori'a binecuvantata!

* Despre cultur'a ereditara a poporului romanu va tiené o conferintia dlu B. P. Hasidau in orasiulu Craiov'a.

* Accidentu pre calea ferata s'a intemplat in 14 l. c. n. pre lini'a Ploiesci-Predealu intre statiunile Azug'a si Predealu. A explodatu locomotiv'a trenului de persóne. Fochistului i-au taiatu picioárele, cosiulu a fost aruncatu pre o stanca. Pasagerii inse din norocire n'au suferitu nimicu.

* Dlu G. Baritiu, decanulu presei romane a petrecutu dilele Marti si Mercuri'a trecuta aici in Arad. Cu acést'a ocaziune a cercetatu institutul pedagogico-teologicu si edificiulu seminariului diecesanu.

* Tenerimea academica romana perciunata din Vien'a. Sub titlulu acest'a publica „Gazet'a Transilvaniei“ o corespondentia, din Vien'a in carea se aréta, ca mai multi studenti ovrei din Romani'a, cari studiéza la universitatea din Vien'a au formatu o societate cu numele „tenerimea academica romana.“ Ca se nu fie cumva publiculu romanu indusu in eróre, si ca nu cumva acesti teneri ovrei se discrediteze adeverat'a societate academica romana, carea susta de 14 ani, corespondentulu denuncia acestu faptu publicului; si pentru mai buna orientare le publica si numele aceluor teneri. Ei se numescu: Zuchermann, Zarchkovich, Grünberg, Nathan Ochs, Kaufmann, Wolf etc.

* Fortificarea Bucuresciloru. Lucrările de fortificare a capitalei Romaniei continua. Se vor zidi 19 forturi in departare de câte 3—4 chm. unulu de altulu si 9—13 chm. departare de orasiu. Forturile vor fi legate prin linie de cale ferata. Patru forturi trebue se fie terminate inca estimpu; la dóue se si lucréza, si indata dupa terminarea acestor'a se vor incepe si celelalte dóue. Lucrările se seversiescu prin intreprindietori privati si prin trupele de geniu.

* Furtu la posta. In 2 l. c. v. la post'a din Beregsau, cottulu Timisiu, s'a furatu unu saculetiu cu 500 fl. v. a. In 6 a lunei curinte a esitu la faci'a locului Breinfolk secretariulu directiunei postale din Timisiór'a, si dupa o cercetare de 2 zile, s'a indepartatu fara nici unu resultatu. In 10 l. c. a esitu la fati'a locului inspectorele postalu din Timisiór'a si in contielegere cu gendarmeri'a de aci, luara la interogatoriu pre femei'a Teresia H y e, nemtióica, carea pertá post'a; si in scurtu jupanés'a Teresia scóse 450 fl. càci 50 fl. i spesase. Vorb'a erá, cà saculu cu acésta suma a fostu predatu de catra jupanés'a Teresi'a speditorulu din trenu, dar si aceea se presupunea, cà chiar in cancelari'a postala de aci aru fi peritu acei bani. Energi'a comandantelu gendarmariei de aci, anume Kóvér, scóse faptulu la lumina, si pe jupanés'a T. cu tatalu ei, unu svab betranu, ambii servitori in curtea domnésca de aci, ii-pusera in Timisiór'a la umbra. „Lum.“

* Societate de lectura. Junimea studiósá din institutul pedagogico-teologicu Aradanu, urmarindu esemplulu predecesoriloru sei, si in acestu anu scol. 1884/5 si-a reconstituita societatea sa de lectura (literara) sub conducerea Rvdís. Domnu profesorulu Vasiliu Mangra ca presiedinte-conducetoriu, societatea s'a organisatu in urmatoriulu modu alegendu-se: de vice pres. Nicolau Fizesianu teol. de a. III. secret.

Corneliu Lazaru, notariu Ioanu Petranu teol. de a. II. vice not. S. Andronu pedagog. de a. III; de casariu: I. Miclosiu teol. de a. III. controloru N. Carabasiu pedagog. de a. II., bibliotecariu T. Vatiánu teol. de a. I. vice bibl. G. Negru pedagog. de a. III; In comisiunea literaria (censuratóre) s'au alesu: Z. Bejanu si Ilie Motiu teol. de a. III. V. Pantosiu si G. Draganu teol. de a. II. G. Blaga si N. Cacinca teol. a. I. si N. Paliciu pedagog. de a. III. In comisiunea revisóre s'au alesu: T. Mageru teol. de a. II. E. Joldea teol. de a. I. si N. Rasia pedagog. de a. III. Astfeliu organisata societatea si-a si inceputu deja activitatea.

* Intunecimea de luna si constantinopolitani. Mahomedanii, Grecii si Armenii din Orientu au credinti'a desiérta, cà intunecimea lunei o face unu animalu cà unu ursu, care amenintia lun'a cu nimicire. Déca acésta fiéra grozava invinge lun'a in lupta, atunci acést'a se intuneca, ceea ce amenintia si pamentulu cu perire. Deci, cà se imbarbateze lun'a in lupta, ér pre demonulu necuratu se-lu spaimenteze, poporulu de rendu are datin'a, cà pana tiene intunecimea, face larma mare, bate funduri de caldari si impusca spre ceriu. Politi'a turcésca a facutu tóte, cà se impedece aceste demonstratiuni inversiunate; inse cu tóte aceste Constantinopolulu, in Sambat'a trecuta, cand fú intunecimea de luna semená cu unu campu de resbelu. Puscele si pistóele sunau. Tumultulu erá asurditoriu.

* Pretiulu bucateloru in Arad. Vineri'a trecuta s'au vendutu in Aradu bucatele cu urmatórele pretiuri: grâulu de prim'a calitate cu 7 fl. 20 cr. grâulu mestecat cu 6 fl. 90 cr. orzulu cu 5 fl. 80 cr. secar'a cu 6 fl. 90 cr. cucuruzulu cu 4 fl. 80 cr. ovesulu cu 5 fl. si 90 cr.

* O planta ichtiofaga. — Professorele Baird, de la museulu nationalu din Washington, a primitu din Engliter'a unu specimenu alu unei plante acuatice mancatóre de pesci.

Acésta planta, numita de Englesi *bladderwort*, face o fórté mare consumatiune de pesci mici. Ea este mare, n'are radacini si merge d'asupra apei, unde miclele besiei, cari se afla pe foile ei prind pesci in mare cantitate.

In Statele-Unite se afla vr'o cinci-spre-diece specie d'acésta planta ciudata, din care se gasesce in mare cantitate in elestele de la Washington, unde comisarii asupra pescuitulu a introdus'o cu mari cheltueli, crezându cà ea este unu bunu nutrimentu pentru pesci, pe cand, din contra, pescii sunt nutrimentulu principalu alu acestei plante.

Profesorulu Baird 'si propune d'a face cunoscutu percariloru calitatile plantei ichtiofage, si d'a-i angagiá s'o distruga unde o va gasi, càci milióne de pesci mici sunt prinsi de basicele, cari se afla pe foile ei.

* Vapóre-carciume. In Engliter'a preocuparea este fórté mare din caus'a betiei, care s'a intinsu fórté multu printre pescari.

De cât-va timpu, demoralisarea a facutu progresa atât de mari in cât autoritatea se vede nevoita a luá mesuri in acésta privintia.

Pescarii de pe cóstele York si Cleveland stau adesea septemani intregi pe mare. Olandesii au gasitu unu midilocu fórté nimerita si producetoriu pentru a-i face se petréca; ei au construitu nisece vapóre fórté confortabilu instalate, in cari se afla totu

ce pôte impinge la ispita pe acesti bieti ómeni espusi la asprimea timpului: vinuri, bere, spirtóse, tutunu, tigári, etc. Cu modúu acest'a se facu cele mai mari orgii in mijloculu marei.

Aceste vapóre-carciume dau provisiunile lorú in schimbulu produselorú de pescarie; ele urméza flotila pescarilorú in tocmai ca nisce rechini. Lordul-maior din Londra s'a ocupatu deja d'acésta cestiune si-a organizatu o „contra-attraction.“ Astfelú, s'au construitu vapóre cu sale de cetire, biblioteci, etc., avend in ele chiar si predicatori; aceste vapóre se ducú in locurile unde se pescuiesce, si cauta a atrage in ele pe pescari si a-i oprí cu chipulu acest'a d'a se dá la beuturi si la totu felúlu de orgii.

Olandesii au perfectionatu acésta ramura de a-faceri; ei au reusitu a angaja pe pescari a trece contra-bande, astfelú in cât pe tóta intinderea cós-telorú, functionarii vamei englese sunt ocupati a supraveghi'a flotil'a pescarilorú.

Se asicura cá Engliter'a cugeta seriosu a supune acésta cestiune a vapórelorú-carciume Statelorú maritime si a incepe negociári pentru incheierea unei conventiuni internationale. „Rom.“

* **Scaderea pretiurilor cerealeloru.** Cetimu in „Curierulu Financiaru:“ Amortiel'a ce se obsérva in piati'a efectelorú i-si gasesce origin'a in amortiel'a si in lips'a absoluta de afaceri in grâne. Un'a nu e decât consecinti'a celeilalte. Se scie cá anulú curentu n'a fostu de felú stralucitu pentru agricultorii, din contra elu pôte fi consideratu printre cei mai nenorociti. Recólt'a a fostu in genere slaba in cantitate, si la acést'a s'a mai adausu cá pretiurile suntú exceptionalu de mici, grâulu a perdutu deja 25 lei de chila, porumbulu 6—7, secar'a 3—4 si orzulu 2—3. Asia depreciare a pretiurilorú nu au mai inregistratu comersantii si producetorii nostri din epoca departate: la 1858 cand grânele erau rele si la 1864 cand, desi calitatea erá satisfacátore, dar tóte grânele erau umede. In anulú acest'a, pentru grânele cele mai bune se ofera pretiuri ridicule, cari suntú departe d'a acoperi cheltuelile cultivatorilorú. Si chiar cu acestu pretiu exportatiunea este aprópe nula in porturi. Tierile consumátore au avutu in genere o recóltá buna. Angli'a, care absorbé de ordinaru trei patrimi din prisosulu productelorú nóstre, si care prin urmare jóca unu rolú hotaritoriu pentru agricultorii romani, i-si are tóte depozitele sale pline cum de multi ani nu s'a vedíutu. Lips'a de cereri prin urmare din partea centrelorú de consumatiune, enorm'a productiune de estímu in Americ'a, la care s'a mai adausu si urcarea navlurilorú in urm'a cholerei care a necesitatu carantinele, a adusu cu ele scaderea esagerara a pretiurilorú si stagnatiunea afacerilorú de cereale. Si cand porturile nu misca de felú, cand depozitele stau intacte, nu trebue se ne surprinda stagnatiunea ce persista si in pietiele nóstre de efecte.

* **Unu monstru.** In diua de 12 Sept. v. a. c. Maria, soti'a lui Ioanu Vascaneanu din comun'a Farcasianii, judetiulu Romanu, in Romani'a, a nascutu mai nainte de tímpu, unu copílu mortu de sexu barbatescu, si, in diu'a de 17, a mai nascutu altulu totu mortu, alu carui sexu s'a pututu cunósce, fiend in lungime numai de unu degetu, cu gura ca de cáne, cu urechi ca de pesce si cu o codítia mica. Muierea se afla in deplina senatate. (Monit. oficialu).

* **Domenulu Corónei.** „Monitorulu oficialu“ a-nuntia cá dlu Ioanu Kalínderu, fost administratoru

alu Domenelorú si padurilorú Statului, e numitu administratoru alu Domenului Corónei.

Numirea dlui Kalínderu, trebue s'o constatám inca de la inputu, este cea mai fericita alegere ce M. S. Regele a potutu face.

In capulu unei asemenea institutiuni, care trebue se devie cu tímpulu adeveratu focaru de limini agricole si industriale, se cerea in adeveru unu barbata de merit, de unu patriotismu si de o probitate bine cunoscuta. Acea ce se cerea s'a obtienuta, Domenulu Corónei se inauguréza astfelú sub mai bune auspicii.

Organisarea sa forméza in acestu momentu obiectulu administratorului. Pana la espirarea contractelorú domenielorú arendate, se va esploáta paduri, se va face scoli, locuintie pentru tierani si totu felúlu de imbunatatiri care se asigure bunulu traiu si avutia la vatra fiacarui locuitoru de pe Domenulu Corónei si care se serve in acelasi tímpu si de modelu pentru tóte comunele rurale din Romania.

Serviciulu Domenului Corónei se divide in doua: in serviciulu internu si serviciulu esternu.

Servitiulu internu cuprinde:

- 1 Administratoru.
- 1 Siefu de serviciu silvicu.
- 1 Siefu alu serviciului mos'loru.
- 1 Siefu alu comptabilitáti.
- 1 Secretaru.
- 1 Archivariu si conservatoru de documente.

Serviciulu esternu cuprinde:

3 Silvicultori, mai multi brigadieri forestieri si padurari.

Maiestatea Sa esprimând dorinti'a d'a nu vedea angagiatu nici unu streinu, totu acestu personalu, si acel'a care va trebui mai tardiu, se va compune numai din romani sau naturalisati romani cu studii speciale, afara de brigadieri si de padurari, care se vor angagia cei dintai, dintre fosti sub-oficieri ér de alu doilea dintre fosti soldati liberati.

Aci e loculú a mai aretá cá, de si legea dá dreptulu Regelui d'a face ori-ce va voi cu esploatarea Domenului Corónei, totusi Maiestatea Sa, a ordonatu a nu se face nimicu fara scierea ministrului de Domenii, dorindu ca tíer'a intréga se póta privi ca prin cristalu, tóte lucrurile acestei institutiuni.

„Curier. financ.“

Concursu.

Pe bas'a decisului venerabilului consistoriu diocesanu din Caransebesiu de dto 20 Septevre a. c. Nr. 550 S. se escrie concursu pentru ocuparea postului invetiatorescu la scól'a gr. or. romana din *Sosd'a*, protopresviteratulú Jebelului, cu terminu pana la 27. Octovvre st. v. 1884.

Emolumintele impreunate cu acestu postu invetiatorescu suntú urmatórele: 1) in bani gat'a 200 fl. 2) 4 stenjeni de lemne pentru incaldirea scólei, 3) 12-3 Hl. grân si 12-3 Hl. cucuruзу, 4) pausiale de scripturistica 8 fl. 5) pentru conferintiele invetiatoresci 10 fl. 6) 4 jugere de pamenta de fénatia clas'a prima, 7) gradina $\frac{1}{2}$ jugeru pentru legumi si cuartiru liberu, 8) dela inmormentari 50 cr.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati recursele lorú provédute cu tóte documintele prescrite de statutulu org. bisericescu a-le adresá comitetuluí parochialu, si a-le tramite Domnului protopresviteru.

Alexandru Ioanoviciu in Jebelu, pana la mai susu indicatulu terminu.

Sosdi'a, la 30. Septemvre 1884.

Pentru comitetulu parochialu :

Vichentiu Prohab, m. p.
procta.

In contielegere cu Rv. d. protopopu **Alexandru Ioanoviciu**.

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci din *Campanii de susu* si de *josu*, tractulu Vascului, cu terminu pana la 26. Octomvre v. a. c.

Salariulu este: a) 105 fl. in bani, b) 8 cubule grâu si 4 cubule cucuruзу, c) 12 stangeni de lemne, d) veniturile cantorali si e) cuartiru liberu.

Recurentii vor avé a-si tramite petitiunile lor pana la 25. Octomvre v. a. c. la subscrisulu protopopu in Beiusiu proviedute cu documintele prescise in stat. organicu.

Beiusiu, 1. Octomvre 1884.

In contielegere cu comitetulu parochialu din Campani.

Vasilu Papp, m. p.
protopopu si inspect. cerc. de scóle in tract. Vascului.

Pentru ocuparea postulu invetiatorescu din comun'a *F Tóth*, inspectoratulu Beliului, se escrie concursu cu terminulu de alegere pe diu'a 21. Octomvre st. v. cand de odata se va tiené si alegerea.

Emolumintele sunt: a) In bani 100 fl. b) 25 cubule bucate $\frac{1}{2}$ grâu $\frac{1}{2}$ cucuruзу, c) 10 orgii de lemne, din care are a-se incaldi si scól'a, d) competinti'a de pasiune dupa 4 jugere de pamentu — si cortelu cu gradina pentru legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si tramite suplicele lor instruite conform Statutulu org. subscrisulu oficiu inspectorala p. u. Tenke in Gyanta.

F Tóth, la 20. Septembre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Iosif Pintia, m. p.** inspectore cerc.

Conform decisulu Comitetalu parochialu din *Chitighazu*, dto 23 Sept. 1884 Nr. 1 basatu pe ordinatiunea Ven. Consist. eparchialu din 2 Aug. 1884 Nr. 2196. B. cu acést'a se deschide concursu pentru unu postu de capelanu temporalu la parochi'a din locu, ce de presinte stá sub folosinti'a dlui protopresviteru **Petru Chirilescu**, pe langa observarea ca alesulu dupa mórtea acestui'a va fi privitu ca parochu alesu permanentu si definitivu.

Alesulu pana ce dlu protopopu va fi in viétia, va purtá titlulu de capelanu, si precum in functiunile parochiali, asia si in cancelari'a protopopésca i-va dá dlui protopopu man'a de ajutoriu, ca unu supusu si subordinatu.

Emolumintele capelanulu vor fi:

1) 20 jugere de pamentu estravilanu de prim'a eualitate comasatu.
2) Din birulu parochialu, ce va incurge dela 230 de case a $\frac{1}{3}$ parte.

3) Din venitul stolariu jumatate.

Si fiind ca parochi'a e de clas'a I-a dela recurenti se poftesce Testimoniu si documinte de calificatiune pentru parochie de asemenea clasa.

Recursele adresate catra Comitetalu parochialu pana in 16 Octomvre a. c. sunt a-se trimite Rvd.

Domnu Petru Chirilescu in Chitighazu (*Kétegyháza*).

Alegerea se va tiené Dumineca 21 Octomvre st. v. a. c. pana cand aspirantii la acestu postu de capelanie, au sè se presenteze in fati'a locului la S. biserica pentru de a-si aretá desteritatea in cele bisericesci.

Datu din Siedinti'a Comit. parochialu tienuta in Chitighazu la 23 Sept. 1884.

Pentru Comitetalu parochialu.

Mihailu Ardeleanu, m. p.
preside.

In contielegere cu mine: **Petru Chirilescu, m. p.** protopresb.

In sensulu decisulu ven. Consist. dto Arad 3/15 Septemvre a. c. Nr. 2629 B. se escrie concursu pentru ocuparea postulu de capelanu pe langa parochulu veteranu Ioanu Popoviciu la parochi'a din *Iancahid* cu filialulu *Clecu*, protopresb. B. Comlosiu, comitatulu Torontalului, cu terminu pana in 28 Octomvre st. v. in care di si alegerea se va efeptuí. Parochi'a e de a II-a clasa.

Emolumintele: a) $\frac{1}{2}$ parte din $\frac{1}{2}$ de jugeru intra si din $\frac{1}{2}$ estravilanu pamentu gradina, b) $\frac{1}{2}$ parte din sesiunea parochiala de 30 jugere pamentu aratoriu si 3 jugere calcatura c) $\frac{1}{2}$ parte din tóte venitele stolari dela 190 de case d) $\frac{1}{2}$ parte in natura grâu birulu parochialu usuatu dela 35 sesiuni de pamentu si 60 case.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt obligati a-si trimite suplicele lor in sensulu regulorlu esistente, adresate Comitetalu parochialu, concerninte la Vinc. Sierbanu in B.-Comlosiu comitat. Torontalu pana la 23 Octomvre st. v.

Concurentii au de a-se presentá in biserica in vr'o dumineca ori serbatóre, in intervalulu indicatu spre a-si aretá desteritatea s'a scientificá, cantare si tipicu.

Iancahid, in 14 Sept. v. 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Vincentiu Sierbanu, protop.**

Conformu ordinatiunei Ven. Senatu scol. din Caransebesiu de dto 4 Maiu a. c. Nr. 245 se escrie concursu pentru indeplinirea statiunei invetiatoresci romane confesiunale din *Solciti'a*, cottulu Temisiului, protopresbit. Versietiuului, cu terminu de alegere pe 28 Octomvre st. v. 1884.

Emolumintele sunt: a) In bani gata 300 fl. v. a. b) spese la conferintiele invetiatoresci 10 fl. c) spese pentru scripturistica 5 fl. d) 6 orgii de lemne, din care are a-se incaldi si scóla e) cortelu liberu si gradina de legumi $\frac{1}{4}$ de jugeru f) 2 jugere de pamentu aratoriu g) dela inmortentari a 20 cr.

Dela recureuti se cere sè se presinte in vre-o dumineca ori serbatóre la s. biserica spre a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Recursele instruite in sensulu stat. org. bis. adresate Comitetalu parochialu, se le substérna P. On. Domnu Ioane Popoviciu protopresb. in Mercin'a per Varadia.

Solciti'a in 12 Sept. 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protópresb. tractualu.